

VAPAA KATOLINEN KIRKKO

Joulukuun 2025 uutisia

Herramme syntymäjuhla Joulukuun vetoaa edelleen suureen yleisöön, joka on suurelta osin etääntynyt kaikesta uskonnollisesta juhlimisesta. Mistä johtuu tämän suuren kristillisen juhlan henkisen tosiasian intuitiivinen toteaminen? Ainakin pohjoisella pallonpuoliskolla auttaa luonto Uuden Valon Syntymän mystisen merkityksen toteamista.

Joulukuun pimeys ja talven kylmyys synnyttävät ihmisielussa lämmön ja valon kaipausta. Tietoisuus auringon kasvavasta voimasta talvipäivän seisauksen jälkeen auttaa myös meitä ymmärtämään joulun merkitystä. Me tiedämme kaikki, että Joulun aikaan voimakas hyvän tahdon aalto käy yli läntisten maiden. Toivotamme toisillemme onnellista Joulua ja me tarkoitamme, mitä sanomme. Aavistamme syvää merkitystä sanoissa ”maassa rauha ja ihmisille hyvä tahto” Symbolisesta näkökulmasta Kristus lapsi edustaa sisäistä lasta, jumalallista itseä, joka on olemassa kaikissa meissä, odottaen, että sitä hoivataan, herätellään ja tuodaan valoon.

Pyhäinpäivän juhla ja pappisvihkimys

Marraskuun ensimmäisenä viikonloppuna vietettiin Helsingissä perinteikästä pyhäinpäivän juhlaa. Kyseessä oli todellinen juhla viikonloppu, sillä ohjelmassa oli harvinaisempi tapahtuma, pappisvihkimys. Piispa Gunnar vihki Mika Pääkkösen Vapaan katolisen kirkon papiksi 1.11.2025. Oiva Ahola toimi uuden papin suosittelijana. Papin arvokkaassa ja vastuunalaisessa virassa on seremoniassa luetun tekstin mukaisesti tehtävänä tarjota uhri, siunata, hallita, päästää ja sitoa, voidella, saarnata ja kastaa. Pappisvihkimys edustaa jatkuvuutta

ja toivoa, ja se toi suuren ilon kirkollemme ja tietysti myös läsnäolueille. Seremonia sujui kuten seremonioilla on tapana; se oli arvokas ja hieno, sisälsi muutaman väärässä järjestyksessä tapahtuneen kohdan ja täytti tehtävänsä. Juhlapäivä jatkui yhteisen ruokailun, puheiden, musiikin ja sakramentin siunauksen merkeissä. Paikalla Helsingissä oli myös Ruotsin piispa Bertil. Bertil vietti messun 2.11. Paikalla ollut seurakunta sai nauttia ja harjoitella messun viettämistä englanniksi, tällä kertaa seurakunta myös oli mukana englanniksi. Tässä lehdessä on Beritin kääntämänä taltioitu Piispa Bertilin puhe uudelle papille. Onnea vielä uudelle polullesi papin tehtävissä Mika!

Mia L (Pappisvihkimyksestä otetut kuvat Lilja Sulkakoski)

Piispa Bertil 1.11.2025 VKK HKI

Rakas Mika, rakas seurakunta ja rakkaat ystävät täällä Helsingissä.

Haluan ensin onnitella sinua Mika äskeisestä pappisvihkimyksestäsi, ja teitä kaikkia Suomessa siitä että olette tänään saaneet uuden papin joka voi jatkaa kirkkomme traditiota. Ja onnentoivotukset myös Suuralle Valkoiselle Veljeksunnalle joka nyt on saanut uuden kandidaatin jonka kanssa jatkaa työtä.

Tässä meidän kirkossamme esoteerisessa traditiossa meillä on ollut suuri lahja siinä että meillä on ollut kanssatyöntekijöitä joilla on ollut kyky katsoa ajassa taaksepäin, ja ovat sillä tavalla voineet tavoittaa muuttumatonta ja alkuperäistä kristinuskoa. On käynyt ilmi että akaasisessa kronikassa, suuressa aikakirjassa mistä Raamatussa on mainintaa, hän jolle sisäinen näkökyky on avautunut, voi lukea että oli seitsemän sakramenttia. Kristus asetti seitsemän sakramenttia, ne seitsemän jotka esiintyvät katolisessa maailmassa, roomalaiskatolisessa kirkossa sekä tietysti myös Vapaa Katolisessa Kirkossa. On ollut paljon keskusteluja kautta historian siitä kuinka monta sakramenttia oli olemassa, ja joinain aikoina oli vielä enemmän, mutta nyt meillä on seitsemän sakramenttia.

Ne ovat: Kaste, Konfirmaatio, synninpäästö, Ehtoollinen, Pyhä Avioliitto, Pappisvihkimys, sekä Pyhä Voitelu.

Nämä sakramentit ovat olemassa Kristuksen antamana lahjana – ennen kaikkea lahjana itseavuksi kehityksen polulla. Koskaan ei ole ollut kysymys että ne olisivat pelastuksen edellytyksenä, kuten kirkko aikojen kuluessa on väittänyt: nimittäin ettei mikään pelastus ole mahdollinen ilman sakramenttien vastaanottamista kirkon välittämänä. Ei ole milloinkaan ollut Mestarin toive luoda sellaista riippuvuutta, vaan on ollut täysin Hänen hengessään suoda ihmiselle täysin sydämin tukea hänen pitkällä pyhiinvaelluksellaan, millä jokainen tulee kohtaamaan ”elämänsä läksyn” (karmansa), syyn ja seurauksen lain mukaan.

Meidän tulee ymmärtää että kun niin suuri olemus kuin Kristus, Maailman opettaja, järjestää apua miljoonille ihmisille, todella miljardeille ihmisille, hän tekee sen sellaisesta viisaudesta käsin, mitä me tuskin voimme ymmärtää, ja sitä syystä me voimme turvallisesti toimia niiden järjestelyjen mukaan joita Hän esittää meidän avuksemme.

Voidaan kysyä, miten tämä voi toimia, eikö tämä ole ihmisen teko? Ja totta kai se on meille usko jos haluamme tälle avautua ja yrittää ymmärtää mitä voimia Sakramentit kantavat. Mutta mikäli useiden vuosien aikana on työskennellyt Sakramenttien kanssa, tuntee totuuden ja todellisuuden mikä kätkeytyy näihin suuriin Logoksen voimiin, näihin henkisen puolen tekoihin. Ja nehan voi toteutua vain palvelevan enkelihierarkian avulla. Enkelit ovat Herramme käsissä välittävät työkalut, ja voimme nähdä heidän työtään eräänlaisena nappisysteeminä tai virranjakajina jota vihitty pappi käyttää palveluksessaan avuksi huutaen ja ”vetäen alas” tätä voimaa.

Ei ole, eikä voi olla, eikä myöskään tule olemaan papin oma henkilökohtainen kehitys mikä määrää arvon. Se on lahja korkeudesta mikä on annettu seurakunnalle, papille ja piispalle, lahja korkeuksista mikä, niin voi sanoa, usein hallinnoidaan vaikka emme vielä ole tavoittaneet sitä kehityksen värinää, minkä alaisuudessa sakramentit toimivat.

Rakas Mika, samalla kun vietämme pappisvihkimystäsi, sillä se on vihkimys pyhälle, vietämme kaikkien Pyhien päivää. Miettikäämme hetken pyhimyksiä, niitä Pyhiä, kaikkia niitä, jotka ovat kulkeneet edellämme, ai ainoastaan suuret kristityt miehet ja naiset, vaan kaikki suuret jotka ovat kulkeneet edellämme.

Mitkä olivat heidän esikuvansa, mitkä esikuvat johdattivat heidät tiellä pyhimyksiksi? Miettikäämme millaisia esikuvia heillä oli. He ovat meille esikuvia, mutta mitkä olivat heidän esikuvansa? Totta kai heillä oli toisia suuria miehiä ja naisia, jotka olivat aloittaneet aiemmin henkistä ja sielullista pyhiinvaellusmatkaansa. Tietysti on olemassa pyhimyksiä kaikissa uskon suunnissa, mutta useimmat tuntemamme tutut pyhimykset joita useimmin ajattelemme, löytyvät kristinuskon piiristä, mikä merkitsee että myös kristinuskossa on tie kuljettavana, valaistumisen tie, ja sillä tiellä, uskallan sanoa Mika, sinä nyt kuljet.

Sinä olet vastaanottanut tämän kirkon ensimmäisen sakramentin, kasteen, ja myöhemmin konfirmaation, jota kutsumme maallikon pappisvihkimykseksi. Sen jälkeen olet uskollisesti jatkanut polkuasi kirkon alempien virka-asteiden kautta sitten ylempien kolmen virka-asteen kautta eli alidiakoni, diakoni ja nyt pappi. Suuret onnittelut työstäsi jolla olet tavoittanut nämä.

On olemassa sisäinen maailma jossa nyt riemuitaan, sillä nyt voidaan laskea vielä yksi henkilö niihin omiin, Herran uskollisiin työntekijöihin Kristuksen palveluksessa, ja se joka luo tämän riemun, olet sinä, Mika. Herran kanssatyöntekijöiden joukossa kaikissa ulottuvuuksissa, enkeleiden ja Mestareiden joukossa, vallitsee nyt suuri ilo ja riemu. Uusi työntekijä asettuu ihmiskunnan palvelukseen.

Piispa Göranin Joulu saarna vuodelta 1985

Vapaakatolinen joulu on riemun ja syvän ilon juhla, jolloin enkelien ylistyskuorot yhtyvät maan lasten joulu- ja kiitoslauluihin. Syntymän juhlaan ei kuulu synti eikä syyllisyys, vaan lapsen usko ja viattomuus.

Kärsimys on aina ohimenevää, ilo ja autuus (lopulta) pysyviä, luonnollisia tiloja tai olemuspuolia. Alempi ihmisemme kärsii, jumalallinen meissä iloitsee voitostaan ja vapautuksestaan. Me olemme kaikki liitetty yhteen Kristuksen meidän Herramme kautta, ja näin me olemme kaikki Valon lapsia ja "tulemme kerran saapumaan Hänen jalkainsa juureen, miten kaukana harhailemme".

Pimeys ympärillämme ja itsessämme voi joskus tuntua voittamattomalta, mutta tämä johtuu vain siitä että "Kristuksen silmät meissä eivät vielä ole avautuneet, jotta nähdä saattaisimme". Hän voittaa maailman pimeyden, Hän joka on valon lapsi. Hänessä ja Hänen kautta mekin kerran saavutamme valon lähteen ja tulemme Hänen kaltaisikseen. Meidän ei tule niin paljon murehtia pimeyttä, sillä parempi on sytyttää adventin ja joulun kynttilät sillä vain valo voi karkoittaa pimeyden. Tehdessämme sen ulkoisesti voimme samalla kutsua Valon Herran luoksemme, omassa sydämessämme. Mutta ennen sitä meidän on tehtävä kunnon sisäinen joulusiivous. Onhan Kristus tuleva kunniavieraaksemme, mikäli mielemme on avoin ja sydämemme puhdas. Hän ei tule tuomitsemaan meitä, vaan Hän tulee pienen lapsen muodossa ja meistä itsestämme riippuu löytääkö hän pysyvän asuinsijan meissä ja voiko Hän varttua ja tulla sydämemme valtiaaksi ja Kuninkaaksemme. Kerran tapahtuu salaperäinen ja selittämätön mysteeri, jota eurkaristiassamme kuvataan leivän murtamisessa: "ja kuten opetuslapsesi tulivat tuntemaan Sinut, oi Herra Kristus, levän murtamisesta, niin tuntekoot Sinun monet lapsesi olevansa yhtä Sinussa aivan kuten Sinä olet yhtä Isän kanssa."

Todellinen kristitty on täynnä iloa ja toivoa, uskoa ja rakkautta. Hän tuntee vikansa, "syntinsä" mutta ei anna niiden lannistaa itseään. Hän tietää, että joulun lapsi on syntyvä hänenkin sydämeensä. Tuon lapsen on ensin synnyttävä ihmisten

sydämiin ennen kuin Hän voi syntyä maailmaan. Hänen äänensä ei kuulu maailmassa, jossa on niin paljon itsekkyyttä ja sokeaa nautinnonhalua, ja ellei Hän synny ihmisten sydämen seimeen, ei maailma tule pelastetuksi, vaikka Hän syntyisi tuhat kertaa Betlehemissä. Mutta ne, joilla on korvat kuulkoot tuon hennon äänen, joka kuitenkin kerran tulee kuulumaan voimakkaana kaikkialla. Kristus ei aseta esteitä tai rajoituksia, nämä ovat kokonaan ihmisten omia syntitaakkoja, jotka heidän menneisyyteensä kuuluvina luonnollisesti tulevat väistymään uuden syntymätapahtuman tieltä. ”Katso, uudeksi minä teen kaiken”. Hänessä me olemme todellisimmassa ja syvimmissä mielessä tasa-arvoisia, sillä kaikki Hänen lapsensa tulevat kerran saapumaan Hänen jalkainsa juureen”. Paimenet ja Tietäjät, kuten myös koko taivaallinen joukko saavat osansa Hänen siunauksestaan ja voimastaan, ja ihmisten asettamat raja-aidat kaatuvat, ja sen mukana syntitaakka putoaa harteiltamme.

Joulun sisäinen tapahtuma todentuu ainoastaan silloin kun olemme täynnä rakkautta, joka merkitsee epäitsekkyyttä, antamista, luopumista. Rakastaessamme Herraa yli kaiken ja kaikessa, myös ns. vihollisissamme, tavoitamme Jumalan rakkauden Hänen Poikansa, kristuksen kautta. Tavallinen inhimillinen rakkauskin sisältää salaperäisiä ulottuvuuksia, puutteellisenakin se kurottuu kohti alkuperäänsä, Jumalaa; tai voisimme sanoa että Jumala Kristuksen kautta siinä pyrkii ilmentämään omaa luontoaan, joka on hyvää tahtoa, viisautta – ja rakkautta, joka syleilee kaikkea ykseydessä. Tuo salaperäinen ulottuvuus on rakkauden universaalisuudessa. Ei ole rakkautta esim. omaan lapseen, vanhempiin jne. On vain rakkaus. Kun esim. rakastamme lastamme, voimme tuntea rakkautta myös kaikkia muita vanhempia kohtaan, jotka puolestaan rakastavat lapsiaan jne. Sen tekee mahdolliseksi, suorastaan väistämättömäksi, kirkkovuoden tapahtuman toteutumisen myötä, kunkin kohdalla Kristuslapsi jokaisen ihmisen sydämessä. Toistaiseksi me emme kykene, emmekä ehkä haluakaan nähdä Häntä kaikkialla ja jokaisessa luodussa, jossa elämä on. Olemme kuulleet, että Hän on Rauhan ruhtinas, ja siksi emme näe Häntä siellä, missä viha rehoittaa ja väkivaltaa kylvetään. Mutta ristiriidat eivät milloinkaan lopu, ellemme näe Häntä, Ainoa kaikkialla, onnettomuudessa ja taisteluissakin ja vihollistemme kasvoilla. Ranskalaisessa kansantarinassa ”Sininen Lintu” -näytelmässä vastaa Valo-olento lapsille

kysymykseen, miksi kaikki kivet yhtäkkiä muuttuivat jalokiiviksi: "Kaikki kivet ovat jalokiiviä, mutta ihmiset näkevät niistä vain muutamia". Salatun kaikkiallisen kauneuden ja totuuden näkee vain rakastava sydän. Kuten sininen lintu, noiduttu kuningas, myös joulun Herra on aivan vierellämme, mutta tunnistamme hänet vasta kun olemme valmiita luopumaan, antamaan toisille kalleintamme, Hänen omaa rakkauttaan.

Korkeampaan palveluelämään ovat siirtyneet Eeva Puustjärvi 93 vuotiaana 10.4.2025 ja Iriselina Koivisto 79 vuotiaana 22.5.2025

Molempien toimipaikka oli Turun VKK mikä lakkasi toimimasta n 3v sitten.

Eeva liittyi kasteen kautta seurakuntaan ja hänelle VKK tuli hyvin tärkeäksi. Alkuvuosina myös puoliso Keijo oli rinnalla. Eeva osallistui säännöllisesti iltamenoihin sekä opintopiiriin. Vierailimme myös Paimiossa hänen/heidän kodissaan.

Iriselina toimi vuosikymmeniä seurakunnan urkurina Turussa. Nuorena hän oli miettinyt urkurin virkaa, ja tämä sitten VKKssa toteutui. Hänen kaunis soittonsa ja laulunsa harmonisoivat ja rauhoittivat mieltä jo temppeliä rakennettaessa. Iriselina oli myös taitava sanankäyttäjänä ja käänsi monet Ledbeaterin laulut suomeksi. Hän myös editoi ja kokosi kirkolle uuden virsikirjan v 2004 Monena vuonna VKKlehti toimitettiin turkulaisten voimin, Iriselina toimi lehden toimitussihteerinä, päätoimittaja oli silloinen piispa Göran. Iriselina liittyi Maria-sisariin ja oli nk. 'vanhan ajan diakonissa' (erotukseksi Maria sisar diakonissasta). Heikko kuulo ja väsymys vaikutti hänen vetäytymiseensä kirkon toiminnasta vähän ennen sen lopullista päättymistä Turussa. /BE

Kabbala – Vanhan Testamentin avain ja maailmanuskontojen summa

Lilja Sulkakoski (2025)

Kabbala on juutalaisuuden esoteerinen sydän, ja sen nimi merkitsee etymologisesti "perinnettä", ikiaikaista tietoa, joka on siirtynyt sukupolvelta toiselle. Mutta kabbalaa ei tunneta ainoastaan perinteenä; se on myös *hokhmah nistarah* eli "salainen viisaus" tai "salainen oppi". Esoteerinen, salainen oppi on ollut läsnä juutalaisessa uskossa, ja sitä kautta tietenkin myös Raamatun teksteissä, aivan alusta asti. Kabbala on maailmanuskontojen summa ja ikäänkuin länsimainen vastine joogalle (sanan henkisessä merkityksessä). Se on koottu erilaisten uskontojen opetuksista ja tarkoitettu kaikille ihmisille uskonnosta riippumatta. Kabbala on perimmiltään hyvinkin teosofinen oppi.

Kabbalan perinteen aivan varhaisin muoto löytyy jo Vanhan Testamentin ajalta. Ensimmäiset kabbalan opit ovat peräisin kahdelta viisaalta, Moosekselta ja Pytagoralta (n. 570-495 eKr.), joihin kiteytyy kahden viisauden lähteen, Egyptin ja Intian salaisuudet. Mooses tunnetusti sai oppinsa Egyptin temppeleissä ja mysteerikouluissa, ja tästä mainitaan osuvasti Apostolien teoissa:

Ja Mooses kasvatettiin kaikkeen egyptiläisten viisauteen, ja hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa.

Ap. t. 7:22

Uusin arkeologinen aineisto ja tutkimustieto näyttäisivät kertovan, että monet antiikin ajan juutalaiset opiskelivat egyptiläistä, persialaista, kreikkalaista ja intialaista viisautta tällaisissa Egyptin temppelikouluissa (ks. *Bereniken temppelilöytö* - Lilja Sulkakoski, *Kristosofi*-lehti 3/2025).

Pytagoras puolestaan kiersi Levantin alueella jakaen ja vastaanottaen opetuksia. On viitteitä siitä, että hän sai vaikutteita juuri juutalaisesta salatusta opista, ja antoi vastalahjaksi Intiasta ammentamaansa viisautta. Juutalaiset mystikot omaksuivat Pytagoraan numeromystiikan, josta kehittyi yksi kabbalan keskeisistä ulottuvuuksista: ajatus siitä, että numerot ja kirjaimet ovat kosmoksen koodi. Kabbalisteille heprea, Vanhan Testamentin kieli, on luomisen kieli. Pytagoras vaikuttaisikin olleen ensimmäinen filosofi, joka Intian ulkopuolella esitti opin numeroista ja kirjaimista luomiskoodina.

Myös Pytagoraan kehittämä *tetraktys*, kymmenen pisteen pyhä kuvio, nousi tärkeäksi symboliksi myös juutalaisessa mystiikassa. Se ei ollut pelkkä geometrinen kuvio, vaan se oli väylä, jota pitkin Jumalan luova valo virtasi maailmaan. Tämä tetraktys on pohjimmiltaan sama kuin kabbalan *Ets Hajim*- eli *Sfirot*-elämänpuu. Pytagoras opetti myös jälleensyntymisoppia, jonka juuret ovat Intian filosofiassa. Möys tämä ajatus löysi paikkansa kabbalassa, jossa sielun kehitys ei ole vain mahdollisuus, vaan pyhä tehtävä.

Kabbalan ja intialaisen filosofian yhteys on tunnettu jo pitkään: jo renessanssin aikana eurooppalaiset ajattelijat näkiivät kabbalan ja Intian viisauden kulkevan rinnakkain. Roomalaiskatolinen kabbalisti Johann Reuchlin tunnetusti kutsui brahmaaneja eli hindulaisia "Intian juutalaisiksi", viitaten

siihen, että he jatkavat samaa mystistä perinnettä, jota Pythagoras aikoinaan Intiassa omaksui.

Vaikka Mooses ja Pythagoras, toisinsanoen heidän edustamansa egyptiläinen ja intialainen viisaus, loivat pohjan juutalaisten salaiselle opille, ei tämä varhainen mystiikka vielä ollut sitä "varsinaista" kabbalaa. Alkuun tällä opilla ei ollut nimeä, mutta Jeesuksen elinajan kohdilla sitä alettiin kutsua nimillä *hekhalot* (eli valtaistuinsalit) ja *merkavah* (eli vaunut). Nämä kaksi muotoa kuuluivat aluksi suljettuihin mysteerikouluihin, joissa opetettiin ekstaattisen meditaation ja joogan muotoja, joissa totuudenetsijät kohosivat katsomaan Jumalan valtaistuinta, mutta vähitellen nämä koulukunnat laajenivat kirjallisuuden myötä julkisuuteen. Hekhalot- ja merkavah-kirjallisuus kuvasi sielun matkaa kohti Jumalan kirkkautta, kohti Jumalan valtaistuinsalia, portti portilta: pyhiinvaellusta, jossa etsijä jättää aineen ja maallisuuden taakseen. Nämä kuvaukset perustuivat näkyihin ja ilmestyksiin, kuten Hesekielin kirjan ensimmäisen luvun ja Jesajan kirjan kuudennen luvun kuvauksiin enkeleistä ja Jumalan vaunuista ja valtaistuimesta. Uusin tutkimus liittyy apostoli Paavalin kirjoitukset ja Johanneksen ilmestyksen osaksi tätä hekhalot- ja merkavah-perinnettä. Myös Johanneksen evankeliumista löytyy piirteitä tästä esoteerisesta traditiosta.

Nämä juutalaisen mystiikan varhaiset muodot eivät syntyneet nekään tyhjiössä. Oppi kehittyi samanaikaisesti, ja osittain yhteisvaikutuksessa gnostilaisten, essealaisten, ja terapeutairyhmän oppien kanssa. Näistä etenkin essealaisia pidetään osana kabbalan jatkumoa, välillä jopa suorina edeltäjinä, ja gnostilaisten käyttämä "gnosis", viisaus, on itse asiassa suora kreikankielinen käännös heprean sanasta *hokhmah*, elämänpuun toisesta sfirasta. Gnostikoilta kabbala omaksui ymmärryksen vastinpareista; syzygyistä eli aioni-pareista: henki nähtiin maskuliinisena, aine feminiinisena. Kuten

korkeampi, aineeton, kuunylinen vesi on maskuliinista, sillä se kohoo henkeä kohti, ja kuunalinen, aineen kanssa kosketuksissa oleva vesi on feminiinistä, elämää synnyttävää, maahan sidottua. Ensimmäisinä vuosisatoina Kristuksen jälkeen kabbala sai myös uusplatonilaisia ja hermeettisiä vaikutteita, jotka käyvät ilmi esimerkiksi kabbalan opetuksessa ulosvirtauksesta, emanaatiosta, sekä ajatuksissa vastaavuuksista, eli Mikrokosmos-Makrokosmos-opista ("ylhäällä oleva on alhaalla olevan kaltainen").

Kabbalan perusteet alkoivat olla jo muotoutuneet kun apokryfiset Heenokin kirjat ja Riemuvuosien kirja koottiin 300-100-luvuilla ennen Kristusta, ja näiden nähdäänkin avaavan kabbalistista kosmogoniaa luomiskoodeineen. Profeetta Heenokin ajateltiinkin muuttuneen enkeli Metatroniksi, joka initioi merkavah-mystikot salaiseen oppiin. Kuitenkin, kabbala ilmenee varsinaisessa muodossaan vasta *Sefer Jetsirassa*, "Luomisen kirjassa", joka kirjoitettiin 300-luvulla jKr.

Nimensä kabbala sai 1100- ja 1200-luvuilla, jolloin sitä kehitetään paljon Espanjan ja Provencen juutalaisyhteisöissä. Jälkimmäisessä paikassa se kehittyi läheisessä yhteydessä kataarien kanssa, ja tämän vuoksi kataarien ja kabbalistien opeissa on löydettävissä yhteyksiä, kuten oppi jälleensyntymisestä, joka tuli laajalti tunnetuksi näihin aikoihin *Bahir*-kirjan myötä. Eteläisen Ranskan Provencessa ilmestynyt *Sefer ha-Bahir*, "Kirkkauden kirja", avasi *Sefer Jetsira*-kirjan oppeja, kuten oppia kymmenestä sfirasta ja heprean kielen ominaisuuksista. *Bahir* myös avaa oppia karmasta. Espanjan alueella puolestaan, osittain muun muassa muhammettilaisten sufi-mystikkojen vaikutuksen myötä, ilmestyy *Zohar*-kirja, juutalaisen mystiikan keskeinen kommentaari Mooseksen kirjoista.

Samoihin aikoihin kehittyi toinen virtaus kabbalaa, joka syntyi lähi-idän alueelta tulleiden juutalaisten tuodessa oppejaan Italian kautta Saksan alueelle. Tämän virtauksen tärkeäksi kirjaksi muodustuu jo aiemmin mainittu Sefer Jetsira.

Kolmas suuntaus syntyi Espanjan karkoitettua juutalaiset vuonna 1492, jolloin monet juutalaiset pakenivat lähi-itään, jossa Israelin Safed-kaupungissa rabbi Isaac Luria kehitti opin jota kutsutaan "lurianiseksi kabbalaksi". Tämä oppi määritteli muun muassa ajatuksia *tsimtsumista* ("sisäänhengityksestä") ja *tikkun olamista*, eli maailman korjaamisesta oikeellisen elämäntavan kautta. Sen lisäksi että moraalinen ja rakkaudellinen elämäntapa on maailman korjaamista, tikkun olam, niin myös esimerkiksi kirkonmenojen toteuttaminen on maailman korjaamista, sillä se antaa väylän Jumalan valolle virrata alas tänne maan päälle.

Keskiajalla kabbala omaksuttiin nopeasti myös kristikunnassa. Eräs keskiajan suurimpia ajattelijoita, pyhä Albert Suuri (n. 1200–1280), opiskeli juutalaista salatiedettä, ja toinen merkittävä teologi, autuas Ramon Llull (n. 1233–1315) hyödynsi kirjoituksissaan kabbalan kirjain- ja numeromystiikkaa. Llull tunnetusti kehitti universaalin logiikan metodin, jossa kaikki maailmankaikkeuden tieto pystyttiin muuttamaan helpommin omaksuttavaan muotoon kombinatorisiksi taulukoiksi. Llull oli kotoisin Mallorcaltä, ja päässyt omaksumaan esoteerisia oppeja kristillisten lähteiden lisäksi muslimeilta ja juutalaisilta. Tämän vuoksi ei liene ihme, että Llullin järjestelmä muistuttaa kovasti sufilaisuutta ja kabbalaa.

Renessanssia kohti tultaessa katolisen kirkon sisällä kehittyi oppi nimeltä *prisca theologia* (muinainen teologia). Tämän opin perusajatus oli sama kuin teosofiassa: kaikki nykyajan uskonnot heijastavat perimmiltään yhtä muinaista, alkuperäistä uskontoa. *Prisca theologiaa* kannattavat katoliset filosofit tutkivat

kristinuskon oppeja samanarvoisin, kuin muita maailman uskontoja ja filosofioita. Näiden ajattelijoiden kirjoituksissa korostuvat uusplatonilaisuus, hermetismi, antiikin mysteerikoulujen opit, sekä kabbala.

Prisca theologiaa ja kristillistä kabbalaa edustavat katolisessa kirjallisuudessa italiassa pappi Marsilio Ficino (1433–1499), fransiskaanimunkki Francesco Zorzi (1466–1540), humanisti Giovanni Pico della Mirandola (1463–1494), ja keski-Euroopassa humanisti Johann Reuchlin (1455–1522) ja benediktiinipöytä Johannes Trithemius (1462–1516), sekä hänen oppilaansa yleisnero Cornelius Agrippa (1486–1535) ja lääkäri Paracelsus (n. 1493–1541). Katolinen kabbala alkoi hiipua 1500-luvun loppupuoliskolla protestanttisen liikkeen nousun saatua katolisen kirkon kiristämään otettaan dogmaan, ja kuoliniskun prisca theologia sai kun filosofi Giordano Bruno poltettiin roviolla hänen tunnustettua uskoaan muun muassa jälleensyntymiseen.

Paracelsuksen opetusten kautta kristillinen kabbala on myöhemmin ollut esillä rosenkreutzilaisissa eli ruusuristiläisissä teksteissä 1600-luvulla, jotka olivat itseasiassa eräänlaista jatkumoa prisca theologiaalle, ja sitä kautta kabbala on myös tullut osaksi muita myöhempiä henkisiä liikkeitä. Rosenkreutzilaisuus oli kuitenkin luonnoltaan jo protestanttista.

Viimeinen mainittava juutalaisen kabbalan muoto, hasidismi, syntyi itä-Euroopassa 1700-luvulla, jolloin kabbalasta tuli osa arkipäiväistä juutalaisuutta. Hasidismi osaltaan avasi kabbalaa myös ulkopuolisille, ja maailmalla vaikuttaa lukuisia hasiditaustaisia organisaatioita, jotka opettavat kabbalaa julkisesti.

On siis selvää, ettei kabbala ala juutalaisen uskonnon sisällä, vaan se on omaksunut oppinsa maailmanuskunnoilta, eikä

kabbala myöskään pääty juutalaisiin, vaan kabbala on yleismaailmallinen väline, joka on annettu työkaluksi kaikkien totuudenetsijöiden käyttöön.

Vuokrarinki

Vuokraringistä saavat tulot ovat nyt entistäkin merkittävämmät, kun kolehtituotot ovat pienentyneet. Tapahtumia on nyt harvemmin ja osallistujia vähemmän kuin aikaisemmin.

Muutamit kirkkomme jäsenet ja ystävät ovat pidemmän aikaa maksaneet kuukausittain pienen summan Franzeninkatu 5:ssä sijaitsevasta huoneistosta menevän vuokrakulun kattamiseksi. Myös uudet maksajat ovat tervetulleita tähän vuokrarinkiin.

Kertasuorituksetkin otetaan kiitollisuudella vastaan. Avustukset tilille: Vapaa katolinen kirkko FI16 1745 3000 1855 22. Käyttäkää viitenumeroa 1070.

Mielenkiintoisia sivustoja

Esoteerinen lähde Geoffrey Hodsonin elämään ja työhön:

www.geoffreyhodson.com

Pyhän Franciscuksen kirkko rakennettiin 1930-1931 Camberleyssä (Tekels Park) Englannissa: www.stfrancislcc.bravehost.com

USA:ssa on kirkolla monipuoliset sivut. Sivuilta löytyy mm. eukaristian monia kohtia laulettuna ja muutakin musiikkia.

www.thelccusa.org

Helsingin alttari

Tapahtumakalenteri

Helsinki 2025

Franzeninkatu 5 C

Joulukuu 2025

Su 14.12 klo 16.00 Parantamispalvelus

Su 21.12. klo 10.30 Messu

Tammikuu 2026

Su 04.01. klo 10.30. Messu

Su 18.01. klo 10.30 Messu

Helmikuu 2026

Su 01.02 klo **17.00** Parantamispalvelus

Su 08.02. klo 10.30 Messu

Su 22.02. klo 10.30 Messu

Maaliskuu 2026

Su 08.03. klo 10.30 Messu

Su 22.03. klo 10.30 Messu

Su 29.03. klo 10.30 Messu

Yhteystietoja

Kirkon sähköposti: gunnar.lindberg@luukku.com

Toiminta Helsingissä

Franzeninkatu 5 C, 00500 Helsinki

Diakonissa Maj-Lis Jusslin, puh. 050 323 8322, jusslin@gmail.com

Turussa

Diakonissa Berit Elfving, puh. 040 7249 854

email: berit.elfving@kolumbus.fi

Jyväskylässä

Arkipiispa Gunnar Lindberg, puh. 041 3148349

Kirkon pankkitili ja rahastonhoitajat

Pankkitili: Vapaa katolinen kirkko FI16 1745 3000 1855 22

Rahastonhoitajat: Helena Lindgrén-Pérez, puh. 040-5039545 email:

helena.lindgren-perez@hotmail.fi

Mia Lindberg, email: m_lindberg@luukku.com

Arkipiispa Gunnar Lindberg,
Syväkorventie 176, 41800 Korpilahti
puh. 041 3148349
gunnar.lindberg@vapaakatolinen.fi

Ylivikaari Oiva Ahola,
Lukiokatu 29 A 4, 13100 Hämeenlinna,
Oivaahola@hotmail.com

Maria-sisaret: Maj-Lis Jusslin
Puhelin: 050 3238322
email: jusslin@gmail.com

Lisätietoja kirkosta ja sen tapahtumista: www.vapaakatolinen.fi

Yleistä asiaa kirkosta

Vapaa katolinen kirkko on kansainvälinen, vapaa ja itsenäinen kristillinen kirkko, jonka apostolinen perättäisjärjestys polveutuu Hollannin vanhasta katolisesta kirkosta, joka erkani Rooman kirkosta yli 200 vuotta sitten. Vapaan katolisen kirkon perustamisvuodeksi katsotaan 1916. Kirkon perustaja piispat olivat C.W. Leadbeater ja J.I. Wedgwood. Suomen vapaa katolinen kirkko rekisteröitiin vuonna 1929.

Vapaa katolinen kirkko tunnustaa ja jakaa seitsemän historiallista sakramenttia. Sillä ei ole dogmeja, ja se antaa jäsenilleen täydellisen vapauden uskon asioissa pitäen luonnollisena, että jokaisen tulee etsiä ja löytää oma tiensä totuuteen.

Kirkko pitää kaikkia suuria maailman uskontoja tasavertaisina teinä Jumalan luo. Se pitää kosmista Kristusta kaiken alkuna ja loppuna, tienä, totuutena ja elämänä, joka piilevänä asuu kaikissa elävissä olennoissa. Luomakunnan mysteerissä Jumalan Äiti-aspekti on yhtä tärkeä kuin Isäaspekti. Keskeisiä aiheita ovat myös elämän ykseys, tietoisuuden involuutio ja evoluutio, sekä henkinen hierarkia. Jokainen etsijä uskonnostaan, tai sen puuttumisesta riippumatta on tervetullut osallistumaan kaikkiin kirkon seremonioihin ja Pyhään ehtoolliseen. Kaikki työntekijät toimivat kirkossa palkatta.